

Arrest

nr. 336 079 van 17 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1994 in Khan Younis. U woonde tot uw vertrek uit Gaza altijd in het Al-Shabour vluchtelingenkamp in Rafah.

U verliet Palestina op 5 december 2022 via de grensovergang in Rafah. U werd direct naar het vliegveld in Cairo overgebracht vanwaar u naar Turkije reisde. U verbleef hier vier of vijf maanden en reisde dan door naar Griekenland. U kwam daar op 17 maart 2023 aan en diende op 21 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in. U verbleef tijdens uw procedure in het vluchtelingenkamp Mytilini. Op 21 april 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. U reisde naar Athene, waar u onderdak vond in een gedeelde woning. Nadien werkte u op verschillende boerderijen. De werkomstandigheden waren slecht, het salaris te laag en u werd verbaal slecht behandeld door uw werkgevers. Ook werd u vaak staande gehouden en gecontroleerd door de politie. U besloot om deze redenen te vertrekken uit Griekenland en reisde per

vliegtuig naar België. U kwam aan in België op 12 november 2023 en diende op 14 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde psychische problemen te hebben, slecht te slapen en veel zaken te vergeten (CGVS, p.3-4). U zou naar een psycholoog gaan, maar ging uiteindelijk toch niet. U legt ter staving van uw problemen geen enkel document neer dat aantoont met welke concrete problemen u kampt en wat de mogelijke impact kan zijn op uw deelname aan de procedure. Uit het gehoorverslag blijkt dat u in elk geval in staat bleek uw asielmotieven uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11/03/2025, hierna CGVS, p. 13) en de stukken in uw administratief dossier (Eurodac search result; Information request reply Griekenland, stuk 1 in de blauwe map) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse documenten
ADET, AMKA en AFM

A. ADET

U heeft, blijkens uw eigen verklaringen (CGVS, p. 13-14) en de informatie in uw administratief dossier (zie stuk 1 in de blauwe map), een verblijfsvergunning (ADET) in Griekenland die geldig is tot 20 april 2026. U verklaarde dat u het fysieke document bent verloren in België. U had al uw documenten aan uw broer gegeven om ze te bewaren en hij raakte ze kwijt in een verhuizing (CGVS, p. 13-14). U staakt het vermeende verlies van uw documenten niet met enige aangifte.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen

die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn (zie supra). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

B. AMKA

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor [datum invullen] verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig. En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYP or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; Country Report: Greece. Update 2022", blz. 250-251).

U verklaarde geen AMKA te bezitten omdat u niet wist van het bestaan dit document (CGVS, p. 17). Hierover moet ten eerste worden opgemerkt dat, gezien de algehele context van uw verklaringen niets waaruit een grote mate van zelfredzaamheid blijkt (zie infra), u vermoedelijk niets in de weg stond om zelf informatie in te winnen over het bekomen van een AMKA.

C. AFM

U verklaarde dat u geen fiscaal registratienummer (AFM) heeft, eveneens omdat u niet wist dat dit bestond (CGVS, p. 16-17). Wat dit betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 20 april 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Reden van vertrek uit Griekenland

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en veiligheid, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. Omstandigheden of feiten die zich hebben voorgedaan voor de toekenning van internationale bescherming in een andere lidstaat

U verklaarde dat u in het opvangcentrum waar u verbleef tijdens uw procedure te maken kreeg met ondermaatse leefomstandigheden, meer bepaald problemen met hygiëne, gebrek aan verwarming en de aanwezigheid van ongedierte (CGVS, p. 15).

Hieromtrent moet het volgende worden opgemerkt. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2. Ingeroepen socio-economische omstandigheden

U verklaarde dat u tijdens uw verblijf in Griekenland werkte voor lage salarissen en slecht werd behandeld door uw werkgevers (CGVS, p. 15). Daarnaast verwees u naar een situatie van algehele slechte verbale behandeling, onveiligheid op straat en de hoge frequentie van identiteitscontroles door de politie. Deze omstandigheden zijn, hoewel laakbaar, gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid onvoldoende om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. U toonde bovendien niet aan dat u, bijvoorbeeld in de conflicten met uw werkgevers, ooit stappen had ondernomen om hulp te krijgen van de Griekse autoriteiten, dan wel dat zij ongewillig zouden zijn om u te helpen.

3. Zelfredzaamheid

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u voldoende autonoom en zelfredzaam bent om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Zo kon u tijdens uw verblijf in Turkije, waar u nota bene niet in het bezit was van geldige verblijfsdocumenten, zelfstandig werk en woonruimte vinden (CGVS, p. 12-13). Ook in Griekenland was u hiertoe in staat (CGVS, p. 14-15). Tevens zocht u zelf contact met een advocaat om uw paspoort en verblijfsvergunning te regelen (CGVS, p. 16-17), waaruit blijkt dat u in staat bent om administratieve procedures te doorlopen. Voor het betalen van uw paspoort en uw reis naar België kreeg u geld van uw broer, die eveneens in België woont (CGVS, p. 17), waaruit blijkt dat u op hem kunt rekenen voor materiële steun. In België bent u er eveneens in geslaagd om werk te vinden via een vriend (CGVS, p. 9), ditmaal op legale wijze, waaruit opnieuw blijkt dat u zelf in staat bent de administratieve procedures te doorlopen die hiervoor vereist zijn (bijv. het verkrijgen van een oranje kaart)

Er blijkt aldus uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

4. Kwetsbaarheid

Uit uw verklaringen en administratief dossier blijkt niet dat u bijzonder kwetsbaar bent, noch dat u momenteel specifieke medische bijstand nodig heeft.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft het al dan niet gebruik maken van medische zorgen in Griekenland. U zei bij uw interview met DVZ dat u last had van astma en vergeetachtigheid en dat u in Griekenland een dokter had bezocht (DVZ verklaring d.d. 28/11/2023, punt 29). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u weer dat u geen gebruik maakte van enige medische zorgen in Griekenland (CGVS, p. 16).

Voorts verklaarde u dat u psychische problemen heeft. Als gevolg daarvan slaapt u slecht en vergeet u veel dingen (CGVS, p. 3-4). U kreeg hiervoor enige tijd medicatie voorgeschreven waardoor u beter kon slapen. U had een afspraak met een psycholoog, maar ging hier niet naartoe omdat u dacht dat het geen zin had. Ten aanzien van deze problemen merkt het CGVS op dat u geen bewijzen kunt voorleggen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de psychologische problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandelingen die ze vereisen en de eventuele onmogelijkheid om een

behandeling in Griekenland voort te zetten (CGVS, p. 3). Voor het beoordelen van uw problemen kan aldus enkel afgegaan worden op uw eigen verklaringen, welke onvoldoende zijn om het bestaan van een bijzondere psychologische kwetsbaarheid vast te stellen.

Verder blijkt uit de informatie die u zelf gaf over uw psychische problemen niet dat deze in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde kwetsbaarheid verlenen. U verklaarde immers dat u enkel slecht slaapt en dingen vergeet en dat u verder geen andere klachten heeft. U maakte geen gebruik van de mogelijkheid om verdere psychologische opvolging te krijgen in België, hoewel deze u wel werd aangeboden (CGVS, p. 3). Uw eigen weergave van de feiten wijst er dan ook niet op dat uw problemen een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Documenten voorgelegd in het kader van verzoek om internationale bescherming

De documenten die u voorlegde vermogen niet om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort, UNRWA registratie, geboorteakte, UNRWA schoolattesten en de overlijdensakte van uw broer zijn enkel van toepassing op uw identiteit en uw verblijf in Palestina. Deze zaken worden niet betwist door het CGVS, maar hebben op zich niets van doen met uw situatie bij eventuele terugkeer naar Griekenland.

Familie

Het CGVS nam voor uw broer S., A. G. S. (...) (CGVS nr. (...), O.V. nr. (...)) een beslissing tot toekennen van de vluchtelingenstatus. Hierbij moet worden opgemerkt dat dit niets wijzigt aan de bovenstaande appreciatie, daar elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

2.2. Op 22 oktober 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met een verwijzing naar recente informatie aangaande de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland alsook de actuele veiligheidssituatie in Palestina (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 22 oktober 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen

rechtvaardigt. U verklaarde psychische problemen te hebben, slecht te slapen en veel zaken te vergeten (CGVS, p.3-4). U zou naar een psycholoog gaan, maar ging uiteindelijk toch niet. U legt ter staving van uw problemen geen enkel document neer dat aantoont met welke concrete problemen u kampt en wat de mogelijke impact kan zijn op uw deelname aan de procedure. Uit het gehoorverslag blijkt dat u in elk geval in staat bleek uw asielmotieven uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Tot op heden legt verzoekende partij geen enkel medisch/psychologisch stuk ter staving van de door haar aangehaalde psychische problemen neer. Zij brengt dan ook geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op voormelde vaststellingen.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas. Verzoekende partij maakt een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de formele motiveringsplicht dan ook niet aannemelijk.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van

buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 21 april 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 21/04/2023 tot 20/04/2026) (zie notities CGVS, p. 13; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers op goede gronden het volgende gemotiveerd: "*Uit uw verklaringen en administratief dossier blijkt niet dat u bijzonder kwetsbaar bent, noch dat u momenteel specifieke medische bijstand nodig heeft.*"

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft het al dan niet gebruik maken van medische zorgen in Griekenland. U zei bij uw interview met DVZ dat u last had van astma en vergeetachtigheid en dat u in Griekenland een dokter had bezocht (DVZ verklaring d.d. 28/11/2023, punt 29).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u weer dat u geen gebruik maakte van enige medische zorgen in Griekenland (CGVS, p. 16).

Voorts verklaarde u dat u psychische problemen heeft. Als gevolg daarvan slaapt u slecht en vergeet u veel dingen (CGVS, p. 3-4). U kreeg hiervoor enige tijd medicatie voorgeschreven waardoor u beter kon slapen. U had een afspraak met een psycholoog, maar ging hier niet naartoe omdat u dacht dat het geen zin had. Ten aanzien van deze problemen merkt het CGVS op dat u geen bewijzen kunt voorleggen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de psychologische problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandelingen die ze vereisen en de eventuele onmogelijkheid om een behandeling in Griekenland voort te zetten (CGVS, p. 3). Voor het beoordelen van uw problemen kan aldus enkel afgegaan worden op uw eigen verklaringen, welke onvoldoende zijn om het bestaan van een bijzondere psychologische kwetsbaarheid vast te stellen.

Verder blijkt uit de informatie die u zelf gaf over uw psychische problemen niet dat deze in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde kwetsbaarheid verlenen. U verklaarde immers dat u enkel slecht slaapt en dingen vergeet en dat u verder geen andere klachten heeft. U maakte geen gebruik van de mogelijkheid om verdere psychologische opvolging te krijgen in België, hoewel deze u wel werd aangeboden (CGVS, p. 3). Uw eigen weergave van de feiten wijst er dan ook niet op dat uw problemen een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn." De Raad stelt vast dat verzoekende partij deze motivering geheel ongemoeid laat alsook tot op heden in gebreke blijft enig medisch/psychologisch bewijs bij te brengen van de door haar aangehaalde psychische problemen, waardoor voormelde motivering onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.4.7. Voorts duidt de Raad erop dat uit de voorliggende landeninformatie blijkt dat het al dan niet hebben van een geldige ADET een belangrijke factor is voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) en sociale bijstand, terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt verder dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden. Statushouders die naar Griekenland terugkeren en niet (meer) over een geldige ADET beschikken, kunnen dan ook worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden, waardoor het moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (geldig tot 20/04/2026) (zie 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten verloor – zij zou deze aan haar broer hebben gegeven om te bewaren maar haar broer raakte ze kwijt bij een verhuizing (notities CGVS, p.13-14) – stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij zich desbetreffend beperkt tot ongestaafde beweringen en hieromtrent geen attest van verlies voorlegt. Ook is het *an sich* weinig plausibel dat zij en haar broer zo onvoorzichtig zouden omspringen met de Griekse verblijfsdocumenten van verzoekende partij, gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals ook blijkt uit de informatie waarnaar zij zelf verwijst in haar verzoekschrift. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 20/04/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding

maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekende partij in Griekenland niet over een AFM zou hebben beschikt, zoals zij beweert (notities CGVS, p. 16). Immers blijkt uit de informatie waarnaar verwerende partij in haar beslissing verwijst dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Tevens blijkt dat de AFM enkel wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekende partij, die op 21 maart 2023 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indiende en nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (zie 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)), over een AFM-nummer beschikte/beschikt waarmee zij toegang had/heeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Verzoekende partij geeft tevens aan in Griekenland niet in het bezit te zijn gesteld van een AMKA (notities CGVS, p. 16). Echter stelt de Raad vast dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten. Waar verzoekende partij immers stelt dat zij niet wist dat dit bestond (notities CGVS, p. 16-17), duidt de Raad erop dat uit haar verklaringen een grote mate van zelfredzaamheid blijkt (zie ook *infra*) en dat aldus aangenomen kan worden dat zij in staat was/is om zelf informatie in te winnen over het bekomen van een AMKA. Daarenboven blijkt uit de voorliggende informatie dat begunstigen van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-50; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35).

2.4.8. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad er nog op, in navolging van de commissaris-generaal, dat deze feiten – *in casu* de ondermaatse leefomstandigheden in het opvangcentrum (notities CGVS, p. 15) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.4.9. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en veiligheid tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 13-16), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 heeft ingediend, waardoor zij in Griekenland beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij in staat was om bepaalde stappen te ondernemen om werk te vinden en in haar levensonderhoud te voorzien.

Verzoekende partij verklaarde dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland werkte voor lage salarissen en slecht werd behandeld door haar werkgevers (notities CGVS, p. 15). Zij het evenwel onderstreept dat dit illegaal werk betrof en dat nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij ernstige pogingen ondernam om legaal werk te bekomen. Evenmin toont verzoekende partij aan dat zij, bijvoorbeeld in de conflicten met haar werkgevers, ooit stappen had ondernomen om hulp te krijgen van de Griekse autoriteiten, dan wel dat zij ongewillig zouden zijn om haar te helpen.

Ook waar zij verwijst naar een situatie van algehele slechte verbale behandeling en onveiligheid op straat (notities CGVS, p. 15), blijkt nergens dat zij enige stappen heeft ondernomen om hulp te krijgen van de Griekse autoriteiten. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

Daarnaast stelde zij nog in Griekenland vaak te zijn gecontroleerd door de politie (notities CGVS, p. 15), doch de Raad bemerkt dat uit de verklaringen van verzoekende partij niet blijkt dat dit meer betrof dan loutere identiteitscontroles. Dergelijke feiten zijn dan ook onvoldoende zwaarwichtig om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van haar grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. Indien verzoekende partij meent in Griekenland onheus te worden behandeld door de politie, kan bovendien worden verwacht dat zij zich ook desbetreffend voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

Dient verder nog te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van verzoekende partij een grote mate van zelfredzaamheid naar voren komt, alsook blijkt dat zij beschikt over een ondersteunend netwerk. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: *“Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u voldoende autonoom en zelfredzaam bent om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Zo kon u tijdens uw verblijf in Turkije, waar u nota bene niet in het bezit was van geldige verblijfsdocumenten, zelfstandig werk en woonruimte vinden (CGVS, p. 12-13). Ook in Griekenland was u hiertoe in staat (CGVS, p. 14-15). Tevens zocht u zelf contact met een advocaat om uw paspoort en verblijfsvergunning te regelen (CGVS, p. 16-17), waaruit blijkt dat u in staat bent om administratieve procedures te doorlopen. Voor het betalen van uw paspoort en uw reis naar België kreeg u geld van uw broer, die eveneens in België woont (CGVS, p. 17), waaruit blijkt dat u op hem kunt rekenen voor materiele steun. In België bent u er eveneens in geslaagd om werk te vinden via een vriend (CGVS, p. 9), ditmaal op legale wijze, waaruit opnieuw blijkt dat u zelf in staat bent de administratieve procedures te doorlopen die hiervoor vereist zijn (bijv. het verkrijgen van een oranje kaart)”*. Hieruit blijkt dan ook dat verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid heeft, dat zij de capaciteiten bezit om complexe stappen te ondernemen en dat zij bovendien beschikt over een ondersteunend netwerk. Derhalve blijkt uit niets dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om haar leven op te bouwen.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 21 april 2023 en verliet zij Griekenland reeds in november 2023 (zie verklaring DVZ, vraag 33; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.4.10. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.11. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.4.12. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.13. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *“De documenten die u voorlegde vermogen niet om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort, UNRWA registratie, geboorteakte, UNRWA schoolattesten en de overlijdensakte van uw broer zijn enkel van toepassing op uw identiteit en uw verblijf in Palestina. Deze zaken worden niet betwist door het CGVS, maar hebben op zich niets van doen met uw situatie bij eventuele terugkeer naar Griekenland.”*

2.4.14. Ten slotte treedt de Raad de commissaris-generaal tevens bij in volgende motivering, dewelke door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: *“Het CGVS nam voor uw broer S., A. G. S. (...) (CGVS nr. (...), O.V. nr. (...)) een beslissing tot toekennen van de vluchtelingenstatus. Hierbij moet worden opgemerkt dat dit niets wijzigt aan de bovenstaande appreciatie, daar elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites wordt beoordeeld.”*

2.4.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing van verzoekende partij in haar aanvullende nota naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van haar verzoek. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT